

Woninginbraak-module probleemgericht werken
een hulpmiddel voor portefeuillehouders

Amsterdam, augustus 1999

Harm Jan Korthals Altes
Anneke van Hoek

Inhoudsopgave

	Inleiding	3
	Stappenplan integrale projectmatige aanpak	4
Stap 1	Analyse: wat is er nu eigenlijk aan de hand	5
1.1	Bepalen omvang en concentratiegebieden	5
1.2	Nadere probleemanalyse	6
Stap 2	Doelen en sub-doelen: wat willen - of moeten - we bereiken?	8
Stap 3	Maatregelen en partners: wie gaat wat doen?	9
3.1	Maatregelen	9
3.2	Partners	12
Stap 4	Hebben we voldoende mensen, middelen, geld en tijd: de benodigde personele capaciteit en middelen	14
Stap 5	Monitoring en evaluatie	15
Stap 6	De uitvoering	16
	Bijlagen	
Bijlage 1	Relevante informatie voor stap 1 (probleemanalyse)	
Bijlage 2	Sterkte/zwakte analyse beoogde partners	
Bijlage 3	Suggesties voor maatregelen project Herhaald slachtofferschap woninginbraak	
Bijlage 4	Best practices	
Bijlage 5	Voorbeeld inhoudsopgave Plan van aanpak	
Bijlage 6	Netwerkplanning	
Bijlage 7	Overzicht eisen Politiekeurmerk Veilig Wonen	
Bijlage 8	Standaard vragenlijst voor daderinterviews	
Bijlage 9	Inhoudsopgave Handleiding Zorg Inbraak Pakket	

Inleiding

Begin 1998 startte de Politie Haaglanden een traject om de integrale probleemgerichte aanpak van criminaliteit te verbeteren. Om de probleemgerichte aanpak te stimuleren, werd besloten om voor het middenkader een hulpmiddel te laten ontwikkelen: de 'handreiking probleemgerichte aanpak'. Deze handreiking is bedoeld als een makkelijk hanteerbaar instrument, dat richting en inhoud geeft aan de probleemgerichte aanpak. Het vormt een hulpmiddel om het bestaande beleid te vertalen in uitvoerende activiteiten. De handreiking bestaat uit de volgende onderdelen:

- een algemene handreiking, waarmee een ploegchef kan komen tot een probleemgerichte aanpak;
- zes specifieke modules die betrekking hebben op zes probleemvelden (horeca, jeugd, milieu, drugs, verkeer, woninginbraak);
- een wijkgerichte module.

Voor u ligt één van de specifieke modules te weten de module **woninginbraak**.

Wie een handreiking ontwikkelt, ziet zich onmiddellijk gesteld voor de vraag hoe ervoor te zorgen dat een dergelijke handreiking ook echt gebruikt gaat worden en dat dit gebruik niet alleen leidt tot een goed plan, maar ook tot daadwerkelijke uitvoering van de geplande activiteiten. Om het gebruik te stimuleren en er voor te zorgen dat dit ook leidt tot (verbeterde) uitvoering van het beleid, zijn er drie maatregelen genomen:

- de handreiking is tot stand gekomen in nauwe samenspraak met de politiefunctionarissen die ermee moeten gaan werken: zowel het middenkader dat op grond van de handreiking de projectplannen moet opstellen als de dienders die de geplande activiteiten moeten uitvoeren, zijn intensief betrokken bij het productontwikkelp proces;
- de tekst van de handreiking is kort en sober gehouden, waarbij extra informatie, instrumenten en voorbeelden in de bijlagen zijn opgenomen;
- de handreiking heeft een eenvoudige structuur die in 6 stappen de gebruiker leidt van start ("hier is sprake van een probleem") tot finish ("het werk is gedaan"); daarbij zijn de stappen kort en vrij dwingend geformuleerd, waarbij de nadruk ligt op het 'doen'.

Het woord zegt het al: deze handreiking is echt niets meer dan een handreiking: een ondersteuning voor de uitvoerders om 'gewoon' hun werk te doen. Uitgangspunt daarbij is wel dat er met anderen wordt samengewerkt en dat die anderen dan ook aan de slag gaan. Dat scheelt de politie dus werk dat zij niet hoeft te doen, waarmee er tijd vrij komt voor andere dingen.

Stappenplan probleemgericht werken: woninginbraak

Stap 1 Analyse: wat is er nu eigenlijk aan de hand?

Deze stap bestaat uit twee onderdelen:

- 1 Bepaal of woninginbraak in het verzorgingsgebied een probleem is en zo ja, waar de problemen zich concentreren.
- 2 Maak een nadere analyse van de problematiek (pleegplekken, pleeg-tijden, m.o., kenmerken van de daders en slachtoffers).

1.1 Bepalen omvang en concentratiegebieden

Baken allereerst het delict woninginbraak nader af.

Geef antwoord op de volgende vragen: Laat men er alleen geslaagde woninginbraken onder vallen, of ook pogingen? Vallen ook insluiping, gebruik van valse sleutel en aanbellen met een vals voorwendsel eronder? Tellen ook inbraken in schuurtjes, garages en bergingen mee? En diefstal uit tuinen en vanaf balkons? Moeten behalve de concrete incidenten ook *gevoelens* van onveiligheid, in dit geval angst om slachtoffer te worden van woninginbraak, onderdeel van de analyse uitmaken?

Tip: kies pragmatisch.

Ga vervolgens de omvang na van het aldus afgebakende delict.

De informatie over concrete delicten is te vinden in Genesys en kan verkregen worden via de informatie-analist (zie bijlage 1).

Geef voor de informatie-analist aan:

- de delictcode (alleen geslaagde inbraken, of ook pogingen; ook insluipingen, binnendringen onder vals voorwendsel?)
- de meetperiode (aantal maanden/jaren);
- het zoekgebied (straatnaam/-namen dan wel code(s) van beschouwde verzorgingsgebieden).

Tip: Bedenk bij het bepalen van de lengte van de meetperiode dat daders mobiel zijn en er doorstroming zit in de dadergroepen. Hot-spots kunnen daarom geleidelijk of soms zelfs plotseling verschuiven. Stel derhalve de meetperiode op minimaal 1 jaar, liefst 2-3 jaar indien het doel is om de werkelijk structurele hot-spots in beeld te brengen en toevalligheden (een dader die korte tijd ergens actief was) uit te schakelen.

Volsta met een kortere meetperiode, indien het doel is om inzicht te verkrijgen in recente ontwikkelingen, teneinde daar snel op in te kunnen spelen.

Geef ook aan in welke vorm u de informatie wilt hebben.

De informatie-analist kan de gevraagde gegevens in de volgende vormen aanleveren:

- een lijst van geregistreerde incidenten;
- een cijfermatig overzicht per gebied en/of per periode;
- een kaart, waarop de geregistreerde incidenten zijn geplot.

Het aantal incidenten geeft een eerste indicatie van de omvang.

Wil men gebieden onderling kunnen vergelijken, dan is het nodig te weten wat de *relatieve omvang* van het delict is.

Werk hiervoor met de meeteenheid '*inbraakrisico*'. Dit is het aantal incidenten per 100 woningen per jaar.

Voorbeeld: Stel dat in het jaar 1998 in het verzorgingsgebied 1000 woninginbraken zijn gepleegd. Er zijn 62.000 woningen. Het inbraakrisico bedraagt dan $1000 \times (100 : 62000) = 1,61$ inbraken per 100 woningen per jaar.

Met de meeteenheid 'inbraakrisico' kan men op elk schaalniveau gebieden met elkaar vergelijken:

- het gehele verzorgingsgebied met het Haagse gemiddelde;
- wijken binnen het verzorgingsgebied onderling;
- straten en wooncomplexen binnen een wijk onderling.

Voor de stad, het hele verzorgingsgebied en de 8 wijken afzonderlijk zijn de woningaantallen bekend bij de informatie-analist. Deze betreft zijn informatie uit gemeentelijke statistieken. Voor een analyse op straat- en complexniveau kan het aantal woningen geteld worden via een gedetailleerde plattegrond of via het postcodeboek.

Maak naast operationele gegevens uit Genesys gebruik van de gebieds-gebonden criminele kaart als onderlegger voor de probleemanalyse. Deze (en andere) gegevens van het IKH zijn met name geschikt voor het maken van een strategische analyse, op grond waarvan (pro-actieve) maatregelen voor de langere termijn genomen kunnen worden. Voor algemene strategische informatie over onveiligheidsgevoelens zijn de resultaten van algemeen enquête-onderzoek bruikbaar, zoals de Politiemonitor. Benut eventueel ook strategische informatie uit relevante gemeentelijke evaluatierapporten. De informatie-analisten kunnen bij het aanvragen van deze strategische gegevens behulpzaam zijn.

1.2 Nadere probleemanalyse

Het uitvoeren van een nadere analyse kan tijdrovend werk zijn. Bedenk daarom van tevoren goed welke vorm van nadere analyse echt noodzakelijk is in een bepaald geval.

Er kan gekozen worden voor een nadere analyse van pleegplekken, pleegtijden, modus operandi, dadergroepen en/of slachtoffergroepen.

Pleegplekken, pleegtijden en modus operandi

Indien er uit stap 1.1 duidelijke 'hot spots' tevoorschijn zijn gekomen, bijvoorbeeld een buurt, straat of een complex met een opvallend hoog inbraakrisico, dan is naast de analyse per wijk ook een gedetailleerdere analyse van deze hot spots noodzakelijk.

Een nadere analyse van de pleegplekken en pleegtijden is zinvol om het project en de inzet van de politie te richten op de juiste locaties en tijdstippen. Nadere analyse van de werkwijze van daders (modus operandi) is van belang om gericht preventie-adviezen te kunnen geven, maar ook om het net om de daders strakker aan te spannen.

Bedenk dat het uitvoeren van een nadere analyse tijdrovend werk is. Deze analyse moet namelijk voor een deel handmatig gedaan worden.

Tip: Geef sturing aan het werk van de informatie-analist door van tevoren veronderstellingen op te schrijven. Deze veronderstellingen kunnen onder meer ontleend worden aan gesprekken met wijkagenten. Zie bijlage 1 voor een aantal voorbeelden van dergelijke veronderstellingen.

Daderanalyse

Maak een geografisch overzicht van de adressen van de bekende daders van woninginbraak. Vergelijk deze locaties met de gebieden waar woninginbraken zich concentreren om te kijken of deze adressen een verklaring kunnen vormen voor bepaalde hot spots.

Raadpleeg, om nadere informatie over daders te verkrijgen, wijkagenten en andere collega's die regelmatig straatdienst doen en de wijk goed kennen. Maak op grond van deze informatie en de analyse van m.o.'s een typering van daders en hun werkwijze per wijk of per hot spot. Een korte omschrijving in trefwoorden of categorieën, volstaat, bijvoorbeeld

"gelegenhedeninbrekers, jeugdig, opereren in groepen, vooral op uitgaanstij-

den, eenvoudige m.o.'s";
"drugsverslaafden, opereren in hun eentje, vooral overdag, ruwe m.o.'s";
"professionals, opereren 's avonds en 's nachts, vaak met zijn tweeën, geruisloze m.o.'s").
Zo'n dadertypologie kan richting geven aan zowel een repressieve als preventieve aanpak van de woninginbraken.

Er is rond 1990 uitgebreid onderzoek gedaan naar daders, dadertypen, hun motieven en hun werkwijzen (zie bijlage 1 voor een verwijzing). Dit onderzoek geeft voor een daderanalyse bruikbare achtergrondinformatie. Wil men dieper graven naar werkwijzen en motieven van daders, dan zijn de daders zelf een rijke bron van informatie. De vragenlijst die is gebruikt bij het eerder genoemde daderonderzoek, is ook voor een nadere daderanalyse in het verzorgingsgebied bruikbaar. De vragenlijst kan door preventie-medewerkers (niet de rechercheurs die met het onderzoek tegen de verdachte belast zijn) worden afgenomen op het bureau, op het moment dat de verhoren zijn afgerond. In bijlage 8 is de vragenlijst integraal opgenomen.

Informatie over slachtoffergroepen

Het kan wenselijk zijn om een woninginbraakproject te richten op slachtoffergroepen die extra kwetsbaar zijn.

Met het oog daarop is het van belang te weten of bepaalde bevolkingsgroepen (bijvoorbeeld ouderen, alleenstaanden, allochtone huishoudens) vaker dan gemiddeld slachtoffer van woninginbraak zijn.

Lastig is dat dit gegeven niet kwantificeerbaar is, omdat dit type bevolkingsgegevens niet bij de aangifte worden opgenomen en er vanuit het informatiesysteem ook geen koppeling met het bevolkingsregister kan worden gelegd.

Ga daarom af op informatie van de agenten die straatdienst doen en degenen die huisbezoeken bij slachtoffers van woninginbraak afleggen. Zij zijn goed bekend in de wijk en kunnen een waardevolle *inschatting* van bijzondere slachtoffergroepen geven. Vraag niet alleen naar het optreden van concrete incidenten, maar ook naar de angst om er slachtoffer van te worden. Juist bij kwetsbare doelgroepen spelen onveiligheidsgevoelens een grote rol. Probeer daarom daar een beeld van te krijgen, zodat er zonodig speciale maatregelen gericht kunnen worden op het verminderen van onveiligheidsgevoelens bij deze doelgroepen.

Herhaald slachtofferschap

Een andere extra kwetsbare groep bestaat uit slachtoffers die meerdere malen door een woninginbraak zijn getroffen. Eén inbraak is voor slachtoffers al een schokkende gebeurtenis, maar als er een tweede, derde of zelfs vierde inbraak kort achter elkaar wordt gepleegd op hetzelfde adres, is dit voor bewoners niet meer te verwerken: het huis is dan niet de veilige haven meer die het hoort te zijn.

Het is daarom zinvol om apart aandacht te besteden aan herhaald slachtofferschap.

Hoe vaak komt het voor?

Bij wie, in welke wijken/straten?

Is er een patroon te ontdekken in panden, plekken en type huishoudens waar herhaald slachtofferschap opvallend vaak optreedt?

Om dit type vragen correct te beantwoorden is een instrument ontwikkeld, dat opgevraagd kan worden bij het Ministerie van Justitie (voor bestelgegevens zie bijlage 1).

Stap 2 Doelen en sub-doelen: wat willen - of moeten - we bereiken?

Het overkoepelende en dus nogal vage beleidsdoel luidt meestal ongeveer als volgt:

‘het verminderen, voorkomen en bestrijden van het delict woninginbraak, alsmede de angst daarvoor bij de burger’.

Een dergelijke brede doelstelling betekent letterlijk oneindig veel werk en geeft dan ook te weinig houvast op uitvoerend niveau.

Stel daarom - op grond van stap 1 (probleem-analyse) - vast welke vormen van woninginbraak en in welke wijken dit met prioriteit aangepakt dient te worden.

Als de prioriteit bepaald is, formuleer dan datgene dat bereikt moet worden, oftewel de doelstellingen. Deze doelen - en eventuele sub-doelen - moeten voldoen aan de zogenaamde **SMART-criteria**:

- **Specifiek** (in elk doel moet concreet het gewenste resultaat geformuleerd zijn);
- **Meetbaar** (dat gewenste resultaat moet in meetbare termen/grootheden uitgedrukt zijn om daarmee alle uitvoerders voldoende houvast te geven en om het project te kunnen evalueren);
- **Aantrekkelijk** (doelen moeten de betrokkenen stimuleren);
- **Realistisch** (elk doel moet haalbaar zijn gezien de gegeven randvoorwaarden en het moet gaan om situaties die veranderbaar zijn);
- **Tijd** (het doel moet een afgebakende periode en gebied betreffen).

Voorbeeld

Doel van het project is om in de periode januari tot en met juni (01-01 tot 01-07) in de wijk Laagland-West:

- 20% minder aangiften per jaar te realiseren in het projectgebied;
- 20% meer woninginbraken opgelost te hebben;
- 20% van de woningen in het projectgebied na 2 jaar beveiligd te hebben tot op certificaatniveau, terwijl 50% ‘iets’ aan beveiliging heeft gedaan;
- de veiligheidsgevoelens van burgers t.a.v. het delict woninginbraak met 20% te verhogen;
- de tevredenheid over het optreden van de politie inzake woninginbraak en de preventie daarvan met 20% te verhogen;
- 20% meer aanhoudingen en veroordelingen van verdachten van woninginbraak te realiseren.

Deze doelstellingen kunnen nog concreter worden uitgewerkt, namelijk in maatregel-specifieke sub-doelstellingen, bijvoorbeeld:

- 100% van de aangiften bij het slachtoffer thuis opnemen en daarbij tevens een preventie-advies uitbrengen;
- alle woningen in het projectgebied in 2 jaar tijd aanschrijven voor een gratis preventie-advies op certificaatniveau Veilig Wonen;
- een buurtpreventieproject starten in het projectgebied met minimaal 200 deelnemende woonadressen en minimaal 10 vrijwilligers in de functie van straatcoördinator.

Stap 3 Maatregelen en partners: wie gaat wat doen?

Deze stap bestaat uit twee onderdelen:

- 1 Er moet bepaald worden welke **maatregelen** ingezet worden om het delict aan te pakken.
- 2 Waar mogelijk moeten **partners** van buiten de politie gezocht worden en zij moeten betrokken worden bij de uitvoering van het werk.

Maak bij het bepalen van de maatregelen en voor het verkrijgen van nadere toelichting op de verschillende aanpakken gebruik van de preventie-medewerkers. Betrek ook waar mogelijk de accenthouders woninginbraak bij het nader invullen van het stappenplan.

Raadpleeg verder het MT om te achterhalen welke afspraken mogelijk op buroniveau al gemaakt zijn met strategische partners. Koppel ook nieuwe afspraken die met externen worden gemaakt terug naar het MT.

Samenwerking met externe partners is van belang bij de preventie van woninginbraak. Bedenk echter dat samenwerken meer inhoudt dan de ander vertellen wat hij of zij moet doen. Idealiter begint samenwerken met een gezamenlijke inventarisatie en analyse (stap 1; met andere woorden een gedeelde visie op het probleem) en het samen bepalen van doelen en maatregelen. In dat geval zijn de partners dus al veel eerder gekozen dan dat de maatregelen bepaald zijn.¹ Bespreek deze handreiking met de samenwerkingspartners, zodat de verschillende stappen zoveel mogelijk gezamenlijk ingevuld kunnen worden.

Richtlijn bij samenwerking met anderen is dat het van een volwassen aanpak getuigt om steeds helder vast te stellen wat de politie goed zelf kan doen en wat niet. Uiteraard is het eveneens van belang dat ook helder is wat (potentiële) samenwerkingspartners al dan niet kunnen en willen doen. Gulden regels bij de partnerkeuze en de taakafbakening zijn:

- kies alleen partners die wezenlijk aan het project kunnen bijdragen;
- laat ieder doen waar hij goed in is.

In bijlage 2 wordt een hulpmiddel aangereikt om deze gulden regels in praktijk te brengen. Dit heeft de vorm van een gestructureerde sterkte-zwakke analyse van de beoogde partners.

3.1 Maatregelen

Bij woninginbraak is onderscheid in drie typen maatregelen te maken:

- dadergerichte maatregelen;
- slachtoffergerichte maatregelen;
- situatiegerichte maatregelen.

Noot 1 Waarmee men maar weer ziet dat de stappen niet gezien mogen worden als een keiharde volgorde die nooit en te nimmer anders kan.

Overzicht van dadergerichte, slachtoffergerichte en situatiegerichte maatregelen

dadergericht	slachtoffergericht	situatiegericht
gerichte surveillance (posten op bekende daders, evt een val zetten)	preventiebewustzijn bij bewoners versterken: aanmoedigen preventieve maatregelen te treffen (aankleden beveiliging, goed sleutelbeheer, tijdschakeling op interieurverlichting, aankleden kluiss, schrikverlichting bij entrees)	beveiligingsniveau woningvoorraad opkrikken (lieft tot niveau certificaat Veilige Woning)
data-analyse (daderpatronen uit gegevensmateriaal afleiden en daar tactisch rechercheplan op afstemmen)		woonomgeving aanpakken (meer licht, beter zicht, minder achterpaden), liefst naar de normen van het certificaat Veilig Complex
bij aanhouding verdachte doorrechercheren tot maximaal aantal inbraken bekend en opgelost is, doorvragen naar helerscircuit	meldingsbereidheid verdachte situaties en personen opkrikken	bij nieuwbouwprojecten het Keurmerk Veilig Wonen als uitgangspunt nemen
bij bepaling strafmaat woninginbraak als ernstig delict aanmerken	afhandeling van melding en aangifte van woninginbraak door politie verbeteren door thuis opnemen van aangiften	inzetten Preventiebus
recidive sterk mee laten wegen in bepaling strafmaat	preventief surveilleren, burgers wijzen op inbraakgevoelige situaties (raam open, ladder in de tuin, touwtje uit brievenbus etc)	
helers opsporen en aanpakken		
informatie over de nieuwste m.o.'s systematisch bijhouden	huismeester/wijkopzichters aanstellen en preventief laten surveilleren	
interviews met daders voor verfijnen dadertypologie	slachtofferhulp aanbieden na woninginbraak, gekoppeld aan preventieadvies	
preventieprojecten gericht op specifieke dadergroepen (b.v. jeugdige of verslaafde woninginbrekers)	tijdelijk ter beschikking stellen van elektronisch alarm en/of camerabewaking om herhaald slachtofferchap te voorkomen	
	burentoezicht ('cocoon neighbourhood watch') en/of buurtpreventieproject opzetten	

Kiezen voor projectmatige aanpak of voor inbedding in routine

Het is niet op voorhand gezegd dat woninginbraak projectmatig moet worden aangepakt. Bepaal daarom of men kiest voor een 'hevige stortbui' (projectmatige aanpak) of een 'druppelende kraan' (inbedding maatregelen in routine).

Baseer de keuze voor "stortbui" of "druppelende kraan" op:

- de omvang van het probleem, het bestaan van eventuele hot spots;
- druk vanuit de bevolking om het probleem aan te pakken;
- de wens vanuit de politie om zich te manifesteren en de relatie met het publiek te verbeteren;
- inschatting van de kansen en het nut om de samenwerking met strategische partners te beproeven of uit te bouwen.

Bestaan er duidelijke hot spots, roept de bevolking daar luid om actie, kan de relatie met het publiek een oppepper gebruiken en ligt er een gouden kans tot samenwerking met strategische partners, dan is de keus erg makkelijk: laat maar een hevige stortbui over de hot spot losbarsten.

Is daarentegen het inbraakpatroon sterk gespreid over het gebied, roepen burgers nergens om actie, is de relatie met het publiek overal positief en staan de strategische partners nog niet op de stoep van het bureau te dringen, dan is de keuze voor een druppelende kraan het meest passend. Het een sluit overigens het andere niet uit. In de praktijk zal de keuze zijn dat een deel van de maatregelen ingebed wordt in de routine en er voor de hot spots (want die zijn er vrijwel altijd) een project moet komen.

Maatregelen die al in de werkroutine zijn ingebed

Een deel van de maatregelen in bovenstaand overzicht is al ingebed in de werkroutine van de bureau's Segbroek en Loosduinen.

Zo worden slachtoffers van woninginbraak door de politiesurveillanten in principe altijd thuis bezocht, waar de aangifte wordt opgenomen en een preventie-advies wordt gegeven. Als hulpmiddel is hiervoor op centraal niveau het '*Zorg Inbraak Pakket*' ontwikkeld, een map die politiesurveillanten stap voor stap door het afhandelingsproces van het incident heen voert. De mappen zijn verkrijgbaar bij de preventiemedewerkers. De preventiemedewerkers geven de politiesurveillanten ook instructie over het gebruik van de mappen.

Voor de omgevingsgerichte invalshoek wordt door de preventiemedewerkers gewerkt met de *handboeken Politiekeurmerk Veilig Wonen*. De preventiemedewerkers zijn of raken betrokken bij alle nieuwbouw- en renovatieprojecten in het verzorgingsgebied. Daartoe onderhouden zij contacten met de gemeente en woningcorporaties. Dit lukt bij nieuwbouw-situaties makkelijker dan bij bestaande bouw.

Tip: Sluit voor de toepassing van het keurmerk Veilig Wonen in bestaande bouw aan op plannen en initiatieven voor renovaties van gemeente en woningcorporaties die voor de komende jaren op de rol staan. De ervaring heeft geleerd dat het niet lukt om tot op keurmerk-niveau maatregelen doorgevoerd te krijgen, wanneer er niet toch al renovaties gepland zijn. Daarvoor zijn de ingrepen in verlichting en bestrating te kostbaar. Een inventarisatie van straten en complexen die zich lenen voor het Keurmerk in bestaande bouw kan deel uitmaken van het project; zeker wanneer dit uit de analyse (stap 1) als hot-spot van woninginbraak is gekomen, ligt dit voor de hand. Bedenk dat het bij deze toepassing van het keurmerk gaat om toepassing op *complexniveau*, of zelfs op het niveau van een wijk. Deze toepassing is (en wordt steeds meer) ingebed in de routine.

Voor de toepassing op het niveau van de individuele woning is dit echter niet het geval. Daar is een korte maar hevige inspanning in een afgebakend gebied voor nodig, als onderdeel van een projectmatige aanpak (b.v. inzet Preventiebus; zie bijlage 7).

Keuze van het projectgebied

Hanteer bij het kiezen van projectgebieden de volgende vuistregels:

- 1 Baseer het selecteren van het projectgebied primair op de probleemanalyse uit stap 1.
- 2 Hou bij slachtoffergerichte maatregelen rekening met de mate van betrokkenheid van bewoners bij de wijk en hun interesse voor preventie-maatregelen. Met name voor het opzetten van een buurtpreventieproject is een grote betrokkenheid van de bewoners noodzaak.
- 3 Probeer bij situatiegerichte maatregelen aan te sluiten bij plannen van de gemeente, woningcorporaties en projectontwikkelaars voor ruimtelijke ingrepen (sloop, nieuwbouw, herstructurering) in het gebied. Dit is vooral voor de toepassing van het Keurmerk Veilig Wonen van belang. Bedenk dat de preventiemedewerkers reeds contact hebben met strategische partners. Inventariseer daarom samen met de preventiemedewerkers systematisch waar gemeente en woningcorporaties plannen hebben en op welke termijn die spelen. Ga vervolgens na of deze lokaties tevens hot spots zijn. Laat het resultaat van deze vergelijking meewegen in het bepalen van de juiste locatie voor keurmerk-projecten.

Kiezen maatregelen

Hanteer bij het selecteren van de maatregelen de volgende vuistregels:

- 1 Kies de maatregelen in nauw overleg met de strategische partners.

- 2 In situaties waar nieuwbouw en renovaties gepland zijn, zullen omgevingsgerichte maatregelen het uitgangspunt zijn en zijn overige maatregelen ondersteunend.
- 3 Daar waar bewoners enthousiast zijn voor buurtpreventie zal een cluster van slachtoffergerichte maatregelen gemaakt worden die de kern van het pakket vormt, waarbij omgevings- en dadergerichte maatregelen dan weer ondersteunend zijn.
- 4 Indien het project zich richt op het terugdringen van herhaald slachtofferschap van woninginbraak is het verstandig om het maatregelenpakket zwaarder te maken naarmate een woning vaker slachtoffer van inbraak is geworden. Raadpleeg bijlage 3 voor suggesties voor maatregelen om herhaald slachtofferschap tegen te gaan².
- 5 Bij het opzetten van preventieprojecten die gericht zijn op specifieke (potentiële) dadergroepen, zoals jongeren of verslaafden, dient afgestemd te worden met de portefeuillehouders jeugd en drugs. Raadpleeg in dat geval ook de handreikingen 'Jeugdproblematiek' en 'Drugs'.
- 6 Zoek binnen een project naar logische en efficiënte combinaties van maatregelen. Sommige maatregelen lenen zich goed voor clustering met andere maatregelen. Met een geringe meerinvestering wordt dan twee keer zo veel bereikt.
Voorbeeld uit de praktijk is het genoemde Zorg Inbraak Pakket. Daarin is de maatregel 'betere afhandeling woninginbraak' gecombineerd met 'beveiligingsniveau woningvoorraad opkrikken' en 'bewoners slachtofferhulp aanbieden'. Het Zorg Inbraak Pakket integreert deze drie maatregelen in één instrument.
Een buurtpreventieproject daarentegen is goed te combineren met de inschakeling van huismeesters/wijkopzichters voor preventieve surveillance, alsmede met maatregelen om herhaald slachtofferschap te voorkomen.
- 7 Bedenk dat geen enkele maatregel in elke situatie altijd goed is, maar dat er maatwerk ontwikkeld moet worden. Bekijk in nader overleg met de strategische partners welke maatregelen het meest geëigend zijn in de eigen specifieke situatie.

In bijlage 4 zijn ter inspiratie vier 'best practices' opgenomen, die afkomstig zijn van het Informatiepunt Lokale Veiligheid (ILV) van de VNG.

Tip: Raadpleeg periodiek de website van het ILV (www.ilv.nl) voor nieuwe best practices en andere nuttige informatie.

3.2 Partners

Kernpartners

Welk maatregelenpakket men ook kiest, om de kernpartners kan men bijna niet heen. Integendeel, men moet hun inbreng benutten en ze laten doen waar ze goed in zijn (beter en sneller dan de politie het zelf kan). Deze belangrijkste strategische partners zijn:

- de gemeente (dienst Bouwen en Wonen op centraal niveau, daarnaast tevens het Stadsdeelkantoor);
- woningcorporaties;
- bewonersverenigingen.

Ga na wie eigenaar is van de woningen waar het project zich op richt.

Bij woningen van eigenaar-bewoners en woningen van woningcorporaties lukt het bijna altijd om een vertegenwoordiger aan tafel te krijgen. Zij voelen zich betrokken bij de veiligheid van de woning en de woonomgeving. Bij

Noot 2 Deze suggesties en ervaringsregels zijn gebaseerd op Brits onderzoek.

particuliere verhuurders is dat een andere zaak. Zij zijn niet altijd geïnteresseerd in preventie en zijn vaak niet of moeilijk direct aanspreekbaar (contacten lopen meestal via een makelaar of andere beheerorganisatie; deze schermt de eigenaar vaak zo veel mogelijk af voor vragen van huurders en derden). Particuliere verhuurders zijn daarom geen kernpartners en worden niet standaard bij een project betrokken.

Toegevoegde partners

Naast de 'kernpartners' kunnen onder meer de volgende partijen betrokken worden bij een project:

- slachtofferhulp;
- het O.M.;
- ijzerhandelaren (i.v.m. levering beveiligingsmiddelen);
- klussendiensten (voor montage eenvoudige beveiligingsmiddelen);
- installatiebedrijven (voor montage complexe bouwkundige en/of elektronische beveiligingsmiddelen);
- projectontwikkelaars (i.v.m. toepassing Keurmerk Veilig Wonen).

De keuze van 'toegevoegde partners' is afhankelijk van het type maatregelen dat gekozen wordt. Ligt het accent op slachtoffergerichte maatregelen dan is het Bureau Slachtofferhulp mogelijk een belangrijke partner, ligt het accent op situatiegerichte maatregelen dan komen wellicht de klussendiensten en projectontwikkelaars in beeld.

Taakverdeling per type partner

Geef duidelijk aan, nadat besloten is welke maatregelen uitgevoerd zullen worden, wat er precies gedaan moet worden. Richtlijn is dat de maatregelen zoveel mogelijk gekwantificeerd moeten worden, zodat naderhand gemeten kan worden of er (volledig) uitvoering aan de maatregel gegeven is (zie stap 2).

Spreek verder helder af wie welke maatregelen/activiteiten uitvoert, zodat het alle betrokkenen duidelijk is wat van een ieder verwacht mag worden.

De taakverdeling geschiedt onder de motto's:

- Ieder doet waar hij goed in is (handige verdeling naar *aard* van het werk);
- Draaglast verdelen naar draagkracht (handige verdeling naar *omvang* van het werk).

Leg de taakverdeling vast in een Plan van aanpak (zie stap 6).

De afspraken die zijn gemaakt met de externe strategische partners kunnen worden vastgelegd en bekrachtigd in een **convenant**.

Het Plan van aanpak vormt voor dat convenant het basisdocument.

Stap 4 Hebben we voldoende mensen, middelen, geld en tijd: de benodigde personele capaciteit en middelen

Er zullen harde afspraken gemaakt worden met de samenwerkingspartners over het aantal uren dat de politie in het project steekt. Dit aantal in te zetten uren dient een hard gegeven te zijn. Het mag niet worden gewijzigd zonder voorafgaand overleg met de (convenant)partners. De portefeuillehouder dient deze personele inzet te bewaken.

Benodigde (politie-)middelen kunnen -afhankelijk van de maatregel- onder meer zijn:

- personele inzet voor huisbezoek aan slachtoffers van woninginbraak, preventief surveilleren etc.;
- voorlichtingsmateriaal voor bewoners, woningcorporaties, projectontwikkelaars;
- de Preventiebus (zie bijlage 7);
- instructiemateriaal voor de uitvoerende surveillanten.

De portefeuillehouder dient er voor te zorgen dat deze middelen in voldoende mate beschikbaar zijn.

Veel materiaal is al beschikbaar, bijvoorbeeld het Handboek Politiekeurmerk Veilig Wonen en de zogenaamde ZIP-map (ZIP = Zorg Inbraak Pakket). De inhoudsopgave van de Handleiding Zorg Inbraak Pakket is te vinden in bijlage 9.

Gezien het belang van het instrument 'Keurmerk' is ter orientatie in bijlage 7 van deze module een overzicht opgenomen van de eisen in het keurmerk 'Bestaande Bouw'.

Folders, brochures, handboeken en certificaten voor het Keurmerk Veilig Wonen kunnen besteld worden bij Drukkerij Goos, fax: 0180-683340.

In de politieregio Hollands-Midden heeft een woningstichting een (verkeers)bord laten maken voor wijken met het keurmerk. Dit bord en eventuele palen en beugels zijn te bestellen bij Pol B.V. te Heteren, tel. 026-4790111.

Het Expertisecentrum Woningcriminaliteit, dat onderdeel is van het NPI, geeft de krant "Politiekeurmerk Veilig Wonen" uit. Informatie over abonnementen op deze krant of op het servicepakket waarmee u o.a. nieuwe versies van de handboeken, brochures en de hang- en sluitwerkljst ontvangt, is te verkrijgen bij het Expertisecentrum, tel. 070-3180251.

Stap 5 Monitoring en evaluatie

De monitoring en evaluatie vindt plaats tijdens of na de uitvoering van de maatregelen. Dit houdt echter niet in dat men voor die tijd niet over de aanpak van de monitoring en evaluatie hoeft na te denken. De regel is dat voor stap 6 (uitvoering) de monitoring en evaluatie exact is geregeld. Op deze plaats wordt nogmaals het belang van het kwantificeren van doelstellingen en sub-doelstellingen (stap 2) benadrukt. Om een deugdelijke evaluatie te kunnen maken dienen zowel de doelstellingen voor de maatregelen als voor de beoogde effecten zoveel mogelijk gekwantificeerd te worden.

Bepaal vóór de uitvoering van de maatregelen allereerst wie verantwoordelijk is voor het uitvoeren van een effect- en/of proces-evaluatie. Dit kan de politie zijn, maar ook de gemeente zou dit op zich kunnen nemen. Leg dit schriftelijk vast.

De participanten aan het project zullen de gemaakte afspraken periodiek (minimaal twee keer per jaar) evalueren. Op grond van de opgedane ervaringen kan in gezamenlijk overleg besloten worden om de afspraken op onderdelen bij te stellen. Indien gewenst zullen participanten tussentijds overleg voeren. De betrokkenen zullen aan degene die voor de evaluatie verantwoordelijk is alle relevante informatie verschaffen die nodig is voor de evaluatie. De portefeuillehouder is hier vanuit de politie verantwoordelijk voor.

Bij de **proces-evaluatie** is de centrale vraag hoe het uitvoeren van de maatregelen (eventueel inclusief voorbereiding) verlopen is. De vragen die men in de proces-evaluatie beantwoordt, betreffen onder andere:

- de kwaliteit van de samenwerking;
- de mate waarin en de wijze waarop de afgesproken maatregelen gerealiseerd worden;
- de registratiediscipline van de betrokkenen;
- de aandacht die het driehoeksoverleg aan het onderwerp besteedt;
- de hoeveelheid middelen, middelen, geld en tijd per partner.

Bij de **effect-evaluatie** is de centrale vraag of het gewenste resultaat, zoals dat concreet en meetbaar in de doelen (zie stap 2) verwoord is, gehaald is of wordt. Vandaar dat kwantificering van de doelen zo belangrijk is.

Om een beeld te krijgen van het effect van het project op de subjectieve onveiligheid (onveiligheidsgevoelens) is een (bewoners)enquête een goed middel. Besef daarbij wel dat het uitvoeren van een nulmeting voordat men start met het uitvoeren van de maatregelen aan te bevelen valt. Alleen zo kan men immers beoordelen in hoeverre de situatie verbetert (vergelijking voor/na).

Voor het meetbaar maken van de effecten zijn uiteraard de gegevens uit Genesys (met name het aantal meldingen en aangiften van woninginbraak) een goede eerste ingang. De info-analist dient op verzoek van de portefeuillehouder de benodigde stuurinformatie aan te leveren. Daarnaast kunnen wijkagenten aanvullend relevante informatie verschaffen en eventueel de preventiemedewerkers.

Hou bij de interpretatie van de politiegegevens rekening met het feit dat door de aandacht en maatregelen de aangiftebereidheid en registratiediscipline toeneemt. Een toename in meldingen kan in feite zelfs een afname van het werkelijke aantal inbraken (en inbraakpogingen) betekenen. Het is dus altijd goed een check op de slachtoffercijfers te hebben via een bewonersenquête.

Zorg ervoor dat er door de surveillanten nauwkeurig geregistreerd wordt. Dit is immers een voorwaarde voor een goede kwaliteit van de stuurinformatie en dus voor het goed kunnen evalueren van het project. Het kan zinnig zijn om de mutaties een speciale projectcode te geven. Dit vereenvoudigt het verzamelen van de gegevens. Wel dient dan bewaakt te worden dat deze code ook daadwerkelijk geregistreerd wordt door de surveillanten.

Betrek van elke ploeg de taakaccenthouder woninginbraak bij het project. De taakaccenthouders hebben de taak om de rest van de ploeg te stimuleren, de betrokkenheid bij inbraakprojecten te vergroten en te fungeren als vraagbaak.

Geef, met name als de politie (als enige partij) verantwoordelijk is voor de evaluatie, de info-analist opdracht om het woninginbraakproject structureel te monitoren. Overweeg om de info-analist deel te laten nemen aan het BLO-overleg. Aldus wordt monitoring een structureel onderdeel van de P&C-cyclus. Zorg er dan wel voor dat de info-analist helder wordt geïnstrueerd over de bijdrage die door hem geleverd dient te worden.

Stap 6 De uitvoering

Stel een operationeel plan van aanpak op, dat fungeert als basis voor een goede uitvoering van het project. Doel van dit document is om alle betrokkenen duidelijkheid te verschaffen over welke maatregelen en activiteiten gepland zijn, wie deze uitvoert, op welk moment en tegen welke kosten. Het is feitelijk een beschrijving van de inhoud van de hiervoor beschreven stappen 1 tot en met 5.

Het plan van aanpak kan ook de grondslag vormen voor het sluiten van een convenant of enige andere vorm van inspanningsovereenkomst.

In bijlage 5 is een hulpmiddel te vinden dat gebruikt kan worden bij het opstellen van een plan van aanpak (voorbeeld-inhoudsopgave).

Stel bij grote, complexe projecten een 'netwerkplanning' op: een schema dat inzichtelijk maakt wie wat wanneer moet doen. In bijlage 6 is een beknopte beschrijving van het werken met een netwerkplanning opgenomen.

Bijlage 1 Relevante informatie voor stap 1 (probleemanalyse)

Achtergrondinformatie Genesys

Politie Haaglanden maakt gebruik van het informatiesysteem Genesys. Dit is een bedrijfs processen systeem, waarin alle mutaties (meldingen, aangiften, onderzoeken) verwerkt zijn.

Met het hulpprogramma 'Infomaker' kunnen selectiecriteria (zoekcodes) worden vastgelegd, waarop het gegevensbestand wordt doorzocht.

Via Excel kan daarvan een tabel worden gemaakt.

Een probleem voor een zuivere beeldvorming is onder meer dat niet elke melding leidt tot een aangifte, en dat niet elke aangifte leidt tot een onderzoek.

Het is van belang tevoren goed na te denken waar van uit moet worden gegaan: meldingen, aangiften, onderzoeken.

Dubbeltelling van incidenten moet zo veel mogelijk worden voorkomen.

Nadere informatie bij de informatie-analisten:

Bureau Loosduinen: de heer D. van Tilburg en de heer R. Mulder, tel 3103591

Bureau Segbroek: de heer F. Maste, tel 3102518

Voorbeelden van veronderstellingen waarmee de nadere analyse (stap 1.2) en daarmee het werk dat door de informatie-analist uitgevoerd moet worden, gestuurd kan worden

Voorbeeld 1:

Veronderstelling: in straat A zijn steeds de hoekwoningen de klos, waar de stegen naar het binnenterrein langs lopen.

Deze veronderstelling kan getoetst worden door de informatie-analist te vragen een kaart te plotten van de woninginbraken gepleegd in de betreffende straat in een bepaalde, nader op te geven periode. Uit zo'n kaart blijkt meteen of de hypothese klopt. Is dat het geval, dan is er een basis om de aanpak van stegen naar binnenterreinen (d.m.v. afsluiten, verlichten, boschages snoeien) als maatregel in het project op te nemen.

Voorbeeld 2:

Veronderstelling: in wijk A vinden de inbraken vooral overdag plaats, in wijk B vooral 's avonds.

De gegevens die aan de analist gevraagd worden om deze veronderstelling te toetsen, betreffen dan een cijfermatig overzicht van gepleegde inbraken naar wijk en naar tijdstip.

Dit heeft de vorm van een kruistabel.

Blijkt uit de kruistabel dat de veronderstelling klopt, dan kan daar in het project op worden ingespeeld, bijvoorbeeld bij de keuze voor het tijdstip om preventieve surveillances uit te voeren.

Voorbeeld 3:

Veronderstelling: forceren van de slotcilinder komt vooral in straat X voor, omdat daar de huizen standaard een type slot hebben dat zich goed leent voor deze m.o.

De gevraagde gegevens kunnen dan bijvoorbeeld de vorm hebben van lijsten van adressen waar in een bepaalde, nader op te geven periode inbraken hebben plaatsgevonden met deze m.o..

Blijkt deze m.o. inderdaad specifiek in straat A voor te komen, dan klopt de hypothese, en kan in het project als maatregel worden opgenomen dat deze sloten voorzien worden van veiligheidsbeslag rondom de cilinder.

Meetmethode Herhaald Slachtofferschap

De meetmethode ("monitor") voor Herhaald Slachtofferschap is op te vragen bij:

Ministerie van Justitie

Directie PJS

Afdeling IVP

Postbus 20301

2500 EH Den Haag

070-3706850

Achtergrondinformatie daderanalyse

Publikatie:

Woninginbraak, motieven en werkwijzen vanuit daderperspectief, Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven, Directie Criminaliteitspreventie, Ministerie van Justitie/Ministerie van Binnenlandse Zaken, 1991

Bijlage 2 Sterkte/zwakte analyse beoogde partners

Uitgangspunt bij probleemgericht werken is dat de politie samenwerkt met strategische partners. Om de juiste partners te kiezen wordt een gestructureerde sterkte/zwakte analyse van de beoogde partners aanbevolen. Daarin maakt de projectleider per partner een inschatting van de sterke kanten respectievelijk zwakte kanten. Als kapstok dient onderstaande lijst met standaard-criteria:

- zicht op slachtoffergroepen;
- zicht op dadergroepen;
- betrokkenheid bij het projectgebied;
- beheerder of eigenaar zijn van onroerend goed of anderszins voorzieningen in het projectgebied;
- bewustzijn van de urgentie van het probleem;
- bruikbare gegevensregistraties beschikbaar;
- geld voor uitvoeren maatregelen beschikbaar;
- tijd beschikbaar voor overleg en coordinatie;
- coördinerend vermogen;
- ervaring met projectmatig werken;
- ervaring met samenwerking met politie;
- contacten met andere strategische partners.

De projectleider kan hier naar eigen inzicht nog andere door hem relevant geachte criteria aan toevoegen, mede afhankelijk van het specifieke project waarvoor partners benaderd worden.

Bovenstaande lijst geeft in feite standaard-criteria, relevant voor elk type project gericht op woninginbraak.

Komen bij de invulling van het schema de meeste criteria onder 'sterke kanten' terecht dan is deze partner een voorkeurspartner.

Zijn er beoogde partners die op vrijwel alle criteria zwak scoren dan is het de vraag of het verstandig is deze uit te nodigen in de projectgroep. Zo'n groep komt het snelst tot resultaten wanneer er sterke partners in zitten. Het is beter werken met een kleine en slagvaardige groep gemotiveerde partners dan met een grote groep waarin ongemotiveerde deelnemers zitten, die weinig kunnen bijdragen aan het project en het proces.

Een tabel voor een sterkte/zwakte analyse ziet er als volgt uit:

Sterkte/zwakte analyse voor partner:

Criteria	Sterke kanten (+)	Zwakke kanten (-)
Zicht op slachtoffergroepen		
Zicht op dadergroepen		
Betrokkenheid bij het projectgebied		
Beheerder/eigenaar onr. goed e.d.		
Bewustzijn urgentie probleem		
Bruikbare registraties beschikbaar		
Geld voor uitvoering beschikbaar		
Tijd voor overleg en coördinatie		
Coördinerend vermogen		
Ervaring met projectmatig werken		
Ervaring met samenwerking politie		
Contacten met andere partners		
.....		

Bijlage 3 Suggesties voor maatregelen project Herhaald slachtofferschap woninginbraak

hou het simpel

Een conclusie uit de Britse projecten rondom herhaald slachtofferschap is dat simpele preventiemaatregelen in het algemeen al goed genoeg werken. Bewoners dienen bij afwezigheid te 'doen alsof ze thuis zijn', dat wil zeggen het huis een bewoonde indruk te geven (licht laten branden - al dan niet met een tijdschakelaar, enz.), er wordt beter hang- en sluitwerk gemonteerd, buren worden gevraagd op te letten en verdachte situaties/ personen te melden (buurtpreventie).

doe het snel

Het is van het grootste belang dat (techno-)preventiemaatregelen zo snel mogelijk na de inbraak worden getroffen. De kans op een herhaling is namelijk het grootst pal na een inbraak. Dit betekent dus echt: liefst meteen de volgende dag! Daar staat tegenover dat de kans op herhaling na een week of zes alweer aanzienlijk gezakt is, zodat de duur van de preventie-strategie relatief kort hoeft te zijn.

burentoezicht ('cocoon neighbourhood watch')

Een bijzondere vorm van buurtpreventie waar goede ervaringen mee zijn opgedaan, is het zg. *burentoezicht*. Na een inbraak wordt de onmiddellijke buren (pakweg 6 woningen) verzocht een oogje in het zeil te houden bij de betreffende woning om te voorkomen dat die woning nog eens slachtoffer van een inbraak wordt. Op die manier wordt als het ware een cocon gesponnen rond die woning.

Voorwaarde is natuurlijk dat er wel buren moeten zijn die vaak thuis zijn. Met name overdag kan dat in bepaalde wijken (tweeverdieners) een probleem zijn. Verder blijkt er - net als bij buurtpreventie - een zekere sociale cohesie te moeten bestaan in de betreffende wijk. In sociaal zwakke buurten met veel doorstroming en weinig onderlinge binding is de bereidheid om elkaars woning in de gaten te houden niet zo groot. Hoe gaat dat burentoezicht precies in zijn werk? Ten eerste moet het slachtoffer zijn toestemming geven om de buren in te schakelen (in de praktijk geeft 99% toestemming). Vervolgens worden de buren door de politie benaderd met het verzoek om mee te werken (85% wilde meewerken). Meewerken houdt in: opletten en melden wat verdacht lijkt. Verder wordt bij die buren uit ethische overwegingen en als wederdienst ook aangeboden het hang- en sluitwerk te verbeteren, net als bij het slachtofferpand.

video-/alarmset

Een zwaar middel dat dan ook met name wordt ingezet voor woningen waar bv. drie keer of vaker is ingebroken, is het monteren van een verborgen videocamera in de betreffende woning. Deze camera is verbonden met een stil alarm dat een signaal doorgeeft naar de meldkamer van de politie als er wordt ingebroken. Aangezien zo'n video-/alarmset niet goedkoop is, wordt deze *tijdelijk* geïnstalleerd (6 weken). Daarna rouleert de set naar een volgende woning die het zwaar te verduren heeft gehad. Volgens de Britten kan op die manier volstaan worden met de aanschaf van twee van dergelijke sets.

drietrapsraket

In een recent Brits project werkte men met een getrapte aanpak. Naarmate een woning vaker slachtoffer van inbraak was, werd het maatregelenpakket zwaarder. Er waren drie gradaties van 'zwaarte': brons, zilver en goud. Op die manier ontstond er dus een soort drietrapsraket van maatregelen.

- **brons** is voor woningen die 1x slachtoffer van inbraak zijn geworden.
Doel van de aanpak is hier vooral: het wegnemen van de gelegenheid.
Maatregelen o.m.:
 - persoonlijke brief aan het slachtoffer met acties die de politie gaat ondernemen en acties die van het slachtoffer verwacht worden. Hierin niet verzwijgen dat er kans op herhaling is.
 - burentoezicht
 - slachtofferhulp
 - bezoeken van tweedehandshandelaren en lommerds³
- **zilver** is voor woningen die 2x slachtoffer van inbraak zijn geworden.
Doel: inbraakbestendigheid van het pand verhogen, gecombineerd met opsporing
Maatregelen bovenop het vorige niveau o.m.:
 - een preventiemedewerker gaat naar de woning en geeft de bewoner beveiligingsadvies
 - verbeteren hang- en sluitwerk op basis van het beveiligingsadvies
 - gerichte surveillance (minstens 2x per week bij het slachtofferpand langsgaan gedurende 6 weken)
 - informatie over eerdere inbraken wordt structureel betrokken bij de aanpak (M.O., gelijkenis met eerdere buit, ...), onder andere om te kijken of de beveiligingsadviezen moeten worden aangepast aan veranderende M.O.'s, maar natuurlijk ook om daders op te sporen
 - eventueel huiszoeking bij bekende daders die voorwaardelijk vrij zijn (of net vrij gekomen, lijkt me; RvO) al dan niet gevolgd door arrestatie
- **goud** is voor woningen waar 3x of vaker is ingebroken.
Doel: vooral opsporing van de dader(s), daarnaast inbraakwerendheid van het pand nog iets verhogen
Maatregelen bovenop het vorige niveau o.m.:
 - tijdelijk een videocamera installeren met een stil alarm, dat in directe verbinding met de meldkamer staat
 - direct reageren op zo'n stil alarm (prioriteit 1)
 - technisch onderzoek door de recherche, waarna evt. vingerafdrukken met voorrang geanalyseerd worden,
 - laminaatglas monteren in ramen
 - als een dader is gepakt, wordt het herhaald delict gebruikt om een verzoek tot weer⁴ in gevangenschap zetten te ondersteunen (mits er een redelijk vermoeden is dat het eerdere feit door dezelfde dader is gepleegd)

Welk niveau van toepassing is, werd in het betreffende project bepaald door de agent die het incident behandelt. Als deze het nodig vond om af te wijken van de bovenbeschreven drietrapsraket (bv. toch 'goud' toepassen, ook al was een woning pas 2x slachtoffer), dan gebeurde dat gewoon. Verder was er een coördinator aangesteld die ervoor zorgde dat de maatregelen snel getroffen worden. Verder werd er een training gegeven aan agenten (2 groepen per dag), zodat alle agenten uiteindelijk wisten wat ze moesten doen.

Noot 3 Aanvankelijk was één van de maatregelen ook het markeren van goederen. Hiervan is al lang bekend dat het geen enkel preventief effect heeft.

Noot 4 Het betreft heel vaak een oude bekende van de politie.

vraag het de bewoner

Een bewoner is een rijke bron van informatie. Het zou daarom verstandig zijn, naast de gebruikelijke vragen voor het opstellen van een proces-verbaal of melding wat extra vragen te stellen. Bij een preventiebezoek kan dat trouwens ook. Met deze informatie kunnen vervolgens diepergravende analyses worden uitgevoerd.

- Zo wordt er zelden gevraagd of er al eerder is ingebroken in die woning. Laten we die vraag bij dit project nu eens wèl stellen.
- Vraag ook eens wanneer de bewoner op dat adres is komen wonen. In een Brits project bleek namelijk dat nieuwkomers in een wijk of straat (dat wil zeggen degenen die er korter dan 1 jaar wonen) naar verhouding vaker slachtoffer van inbraak werden dan bewoners die er al jaren wonen. Misschien is dat in Nederland ook wel zo. In dat Britse project dacht men overigens dat dit verschijnsel te maken heeft met het feit dat de burens de nieuwkomers nog niet kennen. De burens zouden zich daarom minder geroepen voelen op te letten op het huis van de nieuwkomers. Daarom werd in dat project een kennismakingsprogramma opgezet en werd het *burentoezicht* ook gericht op de huizen van nieuwkomers (zonder dat ze slachtoffer van inbraak waren geworden dus). Via de gemeente (afd. Bevolkingszaken) valt wel te achterhalen wie nieuwkomer is.
- Er zijn vermoedens dat leefstijl een belangrijke samenhang zou kunnen hebben met herhaald slachtofferschap (denk bv. aan studenten, mensen die veel uithuizig zijn, preventieve maatregelen, ...). Daar wordt nooit naar gevraagd. Laten we dat in dit project wel doen.

vraag het de burens

- In één project werden niet alleen de bewoners geïnterviewd, maar ook hun **burens**. Die bleken vaak zeer goed te kunnen aangeven, waarom er in het slachtofferpand wel was ingebroken en bij hun niet. Zowel bewoners als burens wisten vaak haarfijn uit te leggen waar de zwakke plek in hun woning zit. Dergelijke informatie is natuurlijk ook bruikbaar voor het beveiligingsadvies.
Zo'n bureninterview kan goed gecombineerd worden met zo'n verzoek tot medewerking aan burentoezicht.

Bijlage 4 Best practices

Samen-werken aan veilig wonen - gemeente Baarn

Terug naar menu [veilig wonen](#)

Doelstelling

Betere beveiliging van woningen en leefomgeving

Samenvatting

Samen-werken aan veilig wonen is een project van de politie Regio Utrecht, dat erop gericht is het aantal woninginbraken in de regio te verminderen. Het project wordt per gemeente uitgevoerd. Het project is in de gemeente Baarn als volgt opgezet. Er wordt gewerkt met vier preventieteams, waarin ondermeer een aantal langdurig werklozen is ingeschakeld. Alle adressen in een bepaald gebied worden aangeschreven met de aanbieding om een op maat gesneden beveiligingsadvies te vragen. Wie een advies aanvraagt, krijgt persoonlijk bezoek op lokatie. De bezoeken worden in uniform afgelegd, waardoor extra 'blauw' op straat zichtbaar is. Wie het advies opvolgt kan vragen om een schouw, waarbij wordt vastgesteld in welke mate aan het beveiligingsadvies is voldaan. Is dit het geval, dan krijgen zij het 'Certificaat Veilig Wonen' dan wel het 'Bewijs Doelmatig Beveiligde Woning' uitgereikt. Dit geeft bij een aantal verzekeringsmaatschappijen recht op premiekorting. Ook kan men in een bepaalde periode korting krijgen op materiaal. Daaraan toegevoegd is het idee om een gemeentelijke stimuleringsubsidie (van f 300-700,-) toe te kennen aan bewoners die het beveiligingsadvies volledig opvolgen. In het project wordt samengewerkt door de politie, de gemeente en woningbouwverenigingen.

Project veilig wonen - gemeente Haarlem

[Terug naar menu veilig wonen](#)

Doelstelling

Verbetering van de inbraakwerendheid van woningen en het (daardoor) verminderen van het aantal inbraken.

Samenvatting

In het kader van het grote stedenbeleid, het beleidsplan van de politie Regio Kennemerland en het actieplan wijkveiligheidsproject Meerwijk heeft het project Veilig wonen een hoge prioriteit. Uit onderzoek is gebleken dat veel woningen slecht of helemaal niet beveiligd zijn tegen inbraak en dat deze woningen zonder probleem snel leeg kunnen worden gehaald. In 1996 is een preventieteam opgericht (1 senior en 7 preventieadviseurs) dat in het jaar 2000 alle hoofdbewoners en woningcorporaties moet hebben benaderd met preventieadviezen tegen woninginbraken. De adviezen worden gegeven door adviseurs die beschikken over technische kennis, sociaal vaardig zijn en geen politiecontacten in het verleden hebben gehad. Zij hebben een Melkert-1 baan aangeboden gekregen (nu I/D-baan). Naast het adviseren over inbraakpreventie wordt samengewerkt met woningcorporaties (met betrekking tot preventiebeleid), met bedrijfsbeveiligingsdiensten (ten aanzien van kostenbeheersing), en met buurtontwikkelingsmaatschappijen (voor de verdeling van de werkzaamheden). Het project start in de Haarlemse wijk Meerwijk en in de gemeente Haarlemmerliede, waarna het uitgebreid wordt naar de hele politieregio Kennemerland. Naast de inzet van reguliere communicatiemiddelen wordt gebruik gemaakt van de 'crimobiel', een NZH-bus waar bureau Veiligheid het gebruiksrecht op heeft.

In het kader van integraal beleid worden bij het project Veilig Wonen twee aanliggende beleidsvelden betrokken, te weten brandpreventie en gezondheidsbevordering. De GGD wil gedurende anderhalf jaar in woonwijken een proef rond ziektepreventie (verminderen van klachten aan luchtwegen) opzetten. Na de startfase (1997) wordt als proef 'veilig' en 'gezond' aan elkaar gekoppeld. Het project wordt voornamelijk gefinancierd uit de reguliere begroting van de politie, de gemeente en het Fonds sociale vernieuwing. Daarnaast zal het bedrijfsleven benaderd worden.

Woninginbrekers in Deventer

Terug naar menu [veilig wonen](#)

Doelstelling

Het in beeld brengen van de ontwikkeling van personen tot woninginbraakrecidivist (criminele carrières) en het aangeven van aanknopingspunten om in te grijpen in die ontwikkeling.

Samenvatting

In de gemeente Deventer wordt binnen het project Politiele Preventie onder meer aandacht besteed aan de preventie van woninginbraken. De politie gaat er vanuit dat een kleine groep recidiverende inbrekers verantwoordelijk is voor het grootste deel van de woninginbraken. Om greep te krijgen op (de aanwas van) die groep is onderzoek gedaan naar de ontwikkeling van personen tot woninginbraakrecidivisten, met als doel te komen tot een goede preventiestrategie. Het onderzoek bestond uit vijf fasen. In de eerste drie fasen is gekeken naar de ontwikkeling van inbrekers tot recidivist. Dit betrof op de eerste plaats een literatuuronderzoek met betrekking tot crimineel gedrag en recidivisme. Ten tweede is een analyse gepleegd van de gegevens van alle personen die in de periode 1987-1991 vanwege tenminste twee (vermeende) woninginbraken in aanraking zijn geweest met de politie. Ten derde zijn met woninginbrekers interviews gehouden, waarin hun identiteitsontwikkeling centraal stond. In de laatste twee fasen van het onderzoek is gekeken naar de vraag hoe met de verkregen gegevens een preventiestrategie vormgegeven kan worden. Daartoe is op basis van literatuur een aantal bestaande dadergerichte preventieprojecten geïnventariseerd en geanalyseerd. Op basis van de eerste vier fasen uit het onderzoek zijn vervolgens aanbevelingen gedaan voor een strategie voor preventie van woninginbraken.

Veilig wonen in het groen : integraal veiligheidsbeleid gemeente Heiloo

Terug naar menu [veilig wonen](#)

Doelstelling

Verhoging van de objectieve en subjectieve veiligheid van de inwoners van Heiloo door middel van een systematische en planmatige aanpak van de onveiligheid in Heiloo, afgestemd op de lokale situatie, met medewerking van alle bij veiligheid betrokken actoren onder regie van de gemeente.

Samenvatting

Het integraal veiligheidsbeleid van de gemeente Heiloo richt zich op een tiental onveiligheidsfacetten: vandalisme, overlast, verkeersveiligheid, inbraken, diefstal, geweldsproblematiek, brandveiligheid, openbare veiligheid, evenementen en zware criminaliteit. Om deze onderwerpen aan te pakken worden prioriteiten gesteld op basis van de ernst van de situatie, uitstralingseffect naar de woonomgeving, prioritering vanuit andere beleidskaders en de gevoelens van de burgers. Om de veiligheid in de gemeente te meten is onderzoek gedaan naar de objectieve veiligheid (uit politiegegevens) en subjectieve veiligheid (omnibussenquête onder 1000 inwoners). Een en ander leidt tot de volgende prioriteitsstelling. Ten eerste een doelgroepenbeleid gericht op ouderen en jongeren. Ten tweede beleid gericht op specifieke inbreuken, namelijk woninginbraak, overlast jeugd, vandalisme, fietsendiefstal en diefstal van en uit auto's. Naast beleidsvoornemens die gericht zijn op deze specifieke onderwerpen, is tevens een aantal algemene beleidsmaatregelen voorgesteld: instellen van een coördinatiepunt veiligheid (veiligheidsloket); instellen Werkgroep Integraal veiligheidsbeleid; verbetering communicatie en informatievoorziening; toevoegen van een veiligheidsparagraaf aan beleidsvoorstellen; gebiedsgebonden politiezorg; verhoging van de sociale veiligheid; regelmatig overleg tussen de betrokken actoren; additioneel toezicht. Naast deze actiepunten is expliciet vastgelegd waar de verantwoordelijkheden liggen in de gemeentelijke organisatie: de bestuurlijke verantwoordelijkheid ligt bij college van B en W, de ambtelijke verantwoordelijkheid bij het managementteam, de afstemming op operationeel niveau ligt bij de werkgroep Integrale veiligheid en de informatievoorziening alsmede het initiëren van nieuwe acties is de taak van de coördinator Veiligheid.

Bijlage 5 Voorbeeld inhoudsopgave Plan van aanpak

Een Plan van Aanpak kent de volgende inhoudsopgave (overeenkomend met de beschreven stappen 1 t/m 5):

- Inleiding
 - aanleiding en doel van het project;
 - beschrijving oprichting en samenstelling projectgroep;
 - formuleren van de opdracht aan de projectgroep;
- Probleemanalyse;
- Doelstellingen;
- Maatregelen;
- Activiteiten, betrokkenen en tijdsplanning; bij complexe projecten in de vorm van een netwerkplanning;
- Evaluatieplan;
- Communicatieplan
 - intern (briefing betrokkenen en de kring daaromheen);
 - extern (voorlichting naar het publiek, draagvlakverwerving);
- Begroting (in tijd en geld).

De onderdelen van deze inhoudsopgave worden uitvoerig toegelicht in hoofdstuk 4 ('Projectplanning') uit deel 1 van het 'Basisboek criminaliteitspreventie', Ministerie van Justitie, 1993.

Bijlage 6 Netwerkplanning

Het 'Basisboek Criminaliteitspreventie' (Ministerie van Justitie, tweede druk, 1993), deel 1, ('Algemene hoofdstukken') bevat een hoofdstuk over netwerkplanning (hoofdstuk 6). Voor uitvoerige informatie, de manier waarop schema's gemaakt moeten worden etc. etc. wordt korthedshalve naar het betreffende hoofdstuk van het basisboek verwezen.

Op deze plaats wordt het principe van netwerkplanning alleen op hoofdlijnen behandeld.

Bij netwerkplanning gaat het erom zo precies mogelijk aan te geven welke projectuitvoerder op welk moment iets moet doen. En vooral: wanneer het af moet zijn, opdat een ander aan de slag kan met de aansluitende activiteit. Het voorbeeld uit het basisboek: in een straat moet tegelijkertijd de riolering en de waterleiding vernieuwd worden.

De netwerkplanning schetst dan, in een inzichtelijk schema:

- wanneer de straat opengemaakt wordt;
- wie er het eerste bij kan (de rioollegger of de waterleidinglegger), en wanneer;
- wie er vervolgens bij kan, en wanneer (misschien kan er gedeeltelijk tegelijkertijd gewerkt worden, dan moet de planning dat óók aangeven);
- wanneer de stratenmaker weer kan komen om het gat dicht te gooien en de bestrating recht te trekken.

Zo'n planning kent een zogenaamd 'kritisch pad'.

Dat is de lijn door de planning die het project vertraginggevoelig maakt.

In het voorbeeld van de riool- en waterleidingvernieuwing: de rioolvernieuwer en de waterleidingvernieuwer kunnen geen van beiden aan de slag zolang de stratenmaker niet klaar is met het uitgraven van het gat.

En de stratenmaker kan pas weer terugkomen als èn de rioollegger èn de waterleidinglegger klaar zijn met hun klus.

Een netwerkplanning zorgt ervoor dat het 'kritisch pad' bekend is en dwingt tot nadenken over de manier waarop een project minder vertraginggevoelig gemaakt kan worden; bijvoorbeeld door activiteiten al voor te bereiden en als deadline voor de afronding van de voorbereiding niet de dag te kiezen dat de zaak echt gaat draaien. Om in het voorbeeld te blijven: de rioollegger en de waterleidinglegger kunnen ervoor zorgen dat zij alle benodigde buizen al ruim van tevoren bestellen en in opslag nemen, in plaats van de buizen op de dag dat de klus moet starten door hun toeleverancier af te laten leveren op de bouwplaats. Het gaat erom de gevoeligheid van de planning zo klein mogelijk te maken. Het verkleinen van de afhankelijkheid van de uitvoerende partijen op een cruciaal moment in de planning is daartoe een geschikte maatregel.

Bijlage 7 Overzicht eisen Politiekeurmerk veilig wonen

De bureau's Segbroek en Loosduinen beschikken over twee preventie-medewerkers, die reeds enkele jaren ervaring hebben met toepassing van het Politiekeurmerk Veilig Wonen, zowel op complexniveau als op het niveau van individuele woningen.

Voor een aanpak op het schaalniveau van individuele woningen kan de 'Preventiebus' ingezet worden. Vanuit die bus wordt voorlichting verzorgd over de manier waarop bewoners aan een certificaat Veilige Woning kunnen komen en de eisen waaraan het hang- en sluitwerk van hun woning dan moet voldoen(*).

Volgen bewoners dit advies op, dan is een basis gelegd voor de verkrijging van het politiekeurmerk op hogere schaalniveau's, te weten het complex of zelfs de gehele wijk.

Op de volgende pagina's is voor deze schaalniveau's (van klein naar groot) een overzicht opgenomen van de onderwerpen waarop het politiekeurmerk eisen stelt.

Verdere informatie bij de preventiemedewerkers:

- Marleen Paulussen
- Gé de Zwart

Telefoon: 3103804

(*) De ervaring van de preventiemedewerkers leert dat het inzetten van de preventiebus het meeste effect heeft wanneer men een combinatie maakt met evenementen in de wijk (braderie, feest). Er zijn dan veel mensen op de been en mensen staan open voor nieuwe informatie.

Samenwerking met ondernemers- en bewonersverenigingen in de wijk is nodig om het juiste moment en de juiste standplaats voor de preventiebus te bepalen.

Prestatie-eisen Certificaat Veilige Woning (W)

- W1 Deuren; inbraakwerendheid en zichtbaarheid (basiseis)**
- W2 Ramen en ventilatie-openingen; inbraakwerendheid (basiseis)**
- W3 Kelderramen, luiken en lichtkoepels; inbraakwerendheid (basiseis)**
- W4 Opklimbaarheid (basiseis)**
- W5 Deuren; verlichting (basiseis)**
- W6 Rookmelders (basiseis)**
- W7 Voorlichting en informatie (basiseis)**

**POLIT
KEURME
VEILI
WONE**

2.3. Prestatie-eisen Certificaat Veilig Complex (C)

- C1 Entreepartij woongebouw; toegang en verlichting (basiseis)**
- C2 Entree-hal woongebouw; detaillering (aanvullende eis)**
- C3 (Toegangs)deuren gemeenschappelijke ruimten (basiseis)**
- C4 Verlichting gemeenschappelijke ruimten (basiseis)**
- C5 Liften (basiseis)**
- C6 Galerijen/interne corridors; afsluitbaarheid en compartimentering (aanvullende eis)**
- C7 Balkons (aanvullende eis)**
- C8 Collectief bergingencomplex; ontsluiting en omvang (aanvullende eis)**
- C9 Bergingen, schuren of garages; deuren (basiseis)**
- C10 Bergingen, schuren of garages; ramen (basiseis)**
- C11 Bergingen, schuren of garages; verlichting (aanvullende eis)**
- C12 Collectieve fietsenstalling (basiseis)**
- C13 Parkeergarages, behorend bij het complex (aanvullende eis)**
- C14 Collectieve parkeerterreinen in de open lucht (aanvullende eis)**
- C15 Achterpaden (basiseis)**
- C16 Binnenterreinen (aanvullende eis)**
- C17 Erfafscheidingen (aanvullende eis)**
- C18 Poorten of toegangshekken (aanvullende eis)**
- C19 Muren/vlakken/wanden; anti-graffiti complex (aanvullende eis)**
- C20 Voorzieningen in het complex (aanvullende eis)**
- C21 Toezicht complex (aanvullende eis)**
- C22 Beheerplan complex (basiseis)**

2.4 Prestatie-eisen Certificaat Veilige Omgeving (O)

- O1 Openbare verlichting (basiseis)**
- O2 Zicht op de openbare ruimte (aanvullende eis)
- O3 Routes langzaam verkeer (aanvullende eis)
- O4 Tunnels en onderdoorgangen (aanvullende eis)
- O5 Muren/vlakken/wanden; anti-graffiti (aanvullende eis)
- O6 Parkeren in de open lucht (basiseis)**
- O7 Achterpaden (basiseis)**
- O8 Openbare parkeergarage (aanvullende eis)
- O9 Voorzieningen voor het stallen van fietsen (aanvullende eis)
- O10 Haltes openbaar vervoer (aanvullende eis)
- O11 Straatmeubilair (aanvullende eis)
- O12 Voorzieningen voor jongeren (aanvullende eis)
- O13 Overlast gevende voorzieningen (aanvullende eis)
- O14 Toezicht woonomgeving (aanvullende eis)
- O15 Beheerplan woonomgeving (basiseis)**

Bijlage 8 Standaard vragenlijst daderonderzoek

Algemene gegevens geïnterviewde

A1. Leeftijd: . . jaar

A2. Woonplaats:

A3. Schoolgaand:

- 1) ja
- 2) nee -->opleiding voltooid/gestaakt
- 3) tijdelijk niet
- 4)
- 5) onbekend

A4. Werkzaam:

- 1) ja
- 2) tijdelijk niet werkzaam
- 3) langer dan 1 jaar werkloos
- 4) niet van toep. > schoolgaand
- 5)
- 9) onbekend

B. Algemene gegevens over de gepleegde inbraken

B1. Met hoeveel inbraken heeft u naar uw schatting ervaring?

Geschat aantal inbraken: . .

B2. Gaat het uitsluitend om inbraken in woningen?

- 1) ja, allen in woningen
- 2) nee, ook in bedrijven, scholen, winkels
- 3) nee, ook in schuren, flatboxen, garages
- 4)
- 9) onbekend

B3. Wat waren meestal uw redenen om te gaan inbreken?

- (meerdere antw. mogelijk)
- 1) geld
 - 2) spanning, kick
 - 3)
 - 9) onbekend

B4. Waar kwam het plan om te gaan inbreken meestal bij u op?

- 1) thuis
- 2) in de kroeg, ontmoetingsruimte
- 3) op mijn werk
- 4)
- 9) onbekend

B5. Waar vandaan vertrok u meestal om te gaan inbreken?

- 1) van huis
- 2) vanuit de kroeg, ontmoetingsruimte
- 3) vanuit mijn werk
- 4)
- 9) onbekend

B6. Met welk vervoermiddel ging u meestal op pad?

- 1) te voet
- 2) fiets, brommer
- 3) auto
- 4) openbaar vervoer
- 5)
- 9) onbekend

B7. Trof u meestal bepaalde voorbereidingen voor u op pad ging?

- (meer antw. mogelijk)
- 1) nee
 - 2) nam handschoenen mee
 - 3) nam zaklamp mee
 - 4) nam tassen voor de buit mee
 - 5) nam gereedschap mee
 - 6)
 - 9) onbekend

B8. Had u voorkeur voor een bepaald seizoen om op pad te gaan?

- (max. 2 antwoorden)
- 1) lente
 - 2) zomer
 - 3) herfst
 - 4) winter
 - 5) geen voorkeur
 - 6)
 - 9) onbekend

B9. Had u voorkeur voor een bepaalde dag van de week?

- (maximaal 3 antwoorden)
- 1) maandag
 - 2) dinsdag
 - 3) woensdag
 - 4) donderdag
 - 5) vrijdag
 - 6) zaterdag
 - 7) zondag
 - 8) geen voorkeur
 - 9) onbekend

B10. Had u voorkeur voor een bepaald tijdstip?

- 1) nacht (0 - 6 uur)
- 2) ochtend (6 - 12 uur)
- 3) middag (12 - 18 uur)
- 4) avond (18 - 24 uur)
- 5) geen voorkeur
- 6)
- 9) onbekend

C. Modus Zoeki

C1. Ging u bij voorkeur in uw eigen woonplaats of juist buiten uw eigen woonplaats inbreken?

- 1) in eigen woonplaats -> vraag C2
- 2) buiten eigen woonplaats -> vr. C3
- 3) even vaak binnen/buiten woonpl.
- 4)
- 9) onbekend

C2. Waarom opereerde u bij voorkeur binnen uw eigen woonplaats?

- 1) ik ken mijn eigen plaats het best
- 2) het gemak van de korte afstand
- 3)
- 8) niet van toepassing
- 9) onbekend

C3. Waarom opereerde u bij voorkeur buiten uw eigen woonplaats?

- 1) minder kans op herkenning
- 2) huizen geschikter voor inbraak
- 3) maatjes woonden daar in de buurt
- 4)
- 8) niet van toepassing
- 9) onbekend

C4. Waar lette u het meest op bij het uitzoeken van de buurt waar u wilde gaan inbreken?

- (meer antw. mogelijk)
- 1) rijk uitziende huizen
- 2) makkelijke vluchtweg
- 3) huizen lijken makkelijk te kraken
- 4) stille buurt, niemand op straat
- 5)
- 6) let nergens speciaal op
- 9) onbekend

C5. Had u voorkeur voor een bepaald type woningen?

- 1) middenwoningen
- 2) hoekwoningen
- 3) vrijstaande woningen
- 4) eengezinswoningen ongeacht type
- 5) bovenwoningen(flat/portiek/etage)
- 6) geen voorkeur
- 9) onbekend

C6. Zijn er typen woningen, waarin u beslist niet wilde inbreken?

- 1) middenwoningen
- 2) hoekwoningen
- 3) vrijstaande woningen
- 4) eengezinswoningen ongeacht type
- 5) bovenwoningen(flat/portiek/etage)
- 6) geen voorkeur
- 9) onbekend

C7. Waar lette u het meest op bij het uitkiezen van het pand waar u het wilde gaan proberen ?

- 1) binnenverlichting uit
- 2) goede vluchtweg
- 3) uit het zicht van straat/woningen
- 4) geen hond aanwezig
- 5) geen alarminstallatie
- 6) rijk uitziende inrichting
- 7)
- 8) let nergens speciaal op
- 9) onbekend

C8 Waar lette u nog meer op bij het uitkiezen van het pand?

- (meer antw. mogelijk)
- 1) binnenverlichting uit
 - 2) goede vluchtweg
 - 3) uit het zicht van straat/woningen
 - 4) geen hond aanwezig
 - 5) geen alarminstallatie
 - 6) rijk uitziende inrichting
 - 7)
 - 8) let nergens speciaal op
 - 9) onbekend

C9. Hebt u wel eens ergens ingebroken terwijl u van te voren wist of vermoedde dat de bewoners thuis waren?

- 1) nee
- 2) ja
- 3)
- 9) onbekend

C10. Hebt u wel eens ergens ingebroken waar u wist dat de burens thuis waren?

- 1) nee
- 2) ja, zonder bedenkingen
- 3) ja, mits ze niet keken
- 4)
- 9) onbekend

C11. Kwam u na een (poging tot) inbraak wel eens terug in dezelfde buurt om te gaan inbreken?

- 1) nee -> C12
- 2) ja -> C13
- 4)
- 9) onbekend

C12. Waarom kwam u nooit terug in dezelfde buurt?

- 1) te veel kans op herkenning
- 2) kans op extra politie
- 3) kans dat bewoners meer opletten
- 4)
- 8) niet van toepassing
- 9) onbekend

C13. Bent u ooit voor een tweede keer in hetzelfde pand teruggekomen?

- 1) ja
- 2) nee, wel andere in zelfde buurt
- 8) niet van toepassing
- 9) onbekend

D. Modus Breki

D1. Waar zette u uw auto of fiets neer?

- 1) in straat vlakbij pand
- 2) in zijstraat
- 3) in straat erachter
- 4)
- 8) niet van toepassing->gaat te voet
- 9) onbekend

D2. Aan welke zijde benaderde u het pand meestal?

- 1) voorzijde
- 2) achterzijde
- 3) geen voorkeur
- 4)
- 9) onbekend

D3. Bedacht u meestal hoe u zou kunnen vluchten als de bewoner plotseling binnen zou komen?

- 1) ja
- 2) nee
- 3)
- 9) onbekend

D4. Klom u wel eens langs de gevel naar een hogere verdieping?

- 1) zelden of nooit (naar D6)
- 2) ja, soms
- 3) ja, vaak
- 4)
- 9) onbekend

D5. Waarlangs klom u dan omhoog?

- (meer antw. mogelijk)
- 1) balkon
 - 2) plat dak, afdak
 - 3) tuinmuur, schutting
 - 4) regenpijp
 - 5)
 - 8) niet van toepassing
 - 9) onbekend

D6. Ging u altijd door middel van braak naar binnen?

- 1) ja, (bijna) altijd door braak
- 2) ook insluiping via open raam/deur
- 3) ook valse sleutel/flipper
- 4)
- 9) onbekend

D7. Welke opening probeerde u meestal als eerste open te maken?

- 1) deur
- 2) raam
- 3) bovenlicht
- 4) deurruit
- 5)
- 8) geen voorkeur
- 9) onbekend

D8. Brak u wel eens in wanneer men u vanaf de straat of vanuit een woning kon zien staan bij de opening waardoor u naar binnen wilde?

- 1) ja, was geen belemmering
- 2) nee
- 3) ik lette daar niet op
- 4)
- 9) onbekend

D9. Had u een bepaalde techniek om binnen te komen?

- 1) terugwrikken slotschoot deur
- 2) openwrikken sluitnaad raam
- 3) forceren uitzetijzer bovenlicht
- 5) verwijderen glaslatten ruit
- 6) breken ruit
- 7)
- 8) geen bepaalde techniek
- 9) onbekend

D10. Gebeurde het wel eens dat het u niet lukte?

- 1) ja, het mislukte soms -> D11
- 2) nee, het lukte altijd -> D12

D11. Ging u het dan meestal nog op een andere manier proberen?

- 1) nee, en ik hield er mee op
- 2) nee, en ik ging elders proberen
- 3) ja, probeerde andere manier

D12. Wat voor gereedschap gebruikte u meestal

- 1) 1 schroevendraaier
- 2) 1 breekijzer
- 3) 2 schroevendraaiers/breekijzers
- 4) valse sleutel/flipper
- 5) boor
- 6) beitel
- 7)
- 8) niet van toepassing -> geen ger.
- 9) onbekend

D13. Wanneer het open maken u gelukt was, ging u dan meteen naar binnen of wachtte u even of niemand het gehoord had?

- 1) ging meteen naar binnen
- 2) wachtte max. 30 seconden
- 3) wachtte langer dan 30 sec.
- 4)
- 9) onbekend

D14. Wat deed u als eerste wanneer u binnen was?

- 1) controle of bewoners thuis zijn
- 2) gordijnen sluiten
- 3) extra vluchtweg maken
- 4) voordeur barricaderen
- 5)
- 9) onbekend

D15. Doorzocht u het hele pand of slechts een gedeelte?

- 1) hele pand
- 2) alleen woonverdieping
- 3)
- 9) onbekend

D16. Hoe lang bleef u meestal in de woning?

aantal minuten: . .

D17. Wat zocht u als buit?

- 1) contant geld
- 2) cheques
- 3) sieraden
- 4) videorecorder
- 5) t.v., stereo-apparatuur
- 6) antiek, zilver
- 7)
- 8) niets speciaals
- 9) onbekend

D18. Hoe verliet u het pand meestal?

- 1) zelfde weg als binnenkomst
- 2) via opening aan andere zijde
- 3) via andere opening zelfde zijde
- 4)
- 9) onbekend

D19. Liep u met de buit in één keer weg of kwam u later terug om hem op te halen?

- 1) kwam niet terug
- 2) verstopte buit in tuin pand
- 3) verstopte buit elders
- 4)
- 9) onbekend

Toegevoegde vragen over heling van de buit

De volgende vragen s.v.p. stellen na vraag D 19:

D20. Wist u voordat u een inbraak ging plegen al aan wie u de buit zou verkopen?

- 1) ja, (bijna) altijd
- 2) soms
- 3) nee (bijna) nooit
- 4)
- 9) onbekend

D21. Bewaarde u de buit een tijd of ging u hem zo snel mogelijk na de inbraak verkopen?

- 1) zo snel mogelijk erna
- 2) wachtte een paar dagen
- 3) varieërde: soms snel erna, soms altijd een tijd
- 5)
- 9) onbekend

D22. Verkocht u altijd aan dezelfde persoon of steeds aan een andere?

- 1) steeds dezelfde
- 2) een paar vaste personen
- 3) steeds andere
- 4)
- 9) onbekend

D23. Was de koper van de buit meestal een goede vriend of een kennis van u?

- 1) ja, goede vriend of kennis
- 2) soms vriend, soms onbekende
- 3) nee, meestal onbekende
- 4) ik verkocht meestal zelf
- 5)
- 9) onbekend

D24. Waar lette u speciaal op wanneer u een koper voor uw buit zocht?

- (maximaal 2 antwoorden)
- 1) dat hij hoge prijzen bood
- 2) dat hij alles wilde kopen
- 3) dat zijn prijzen constant waren
- 4) dat hij me goede tips gaf
- 5) dat ik erop kon vertrouwen dat hij me niet zou verlinken
- 6) dat hij makkelijk door mij te vinden was
- 7)
- 9) onbekend

D25. Vond de verkoop meestal plaats in een woning, een loods, een café of nog ergens anders?

- 1) woning
- 2) loods, schuur, garage
- 3) winkel
- 4) café
- 5) gokhal
- 6) markt
- 7)
- 9) onbekend

D26. Stapte u direct op de koper af of handelde u via een tussenpersoon?

- 1) stapte direct naar verkoper
- 2) soms direct, soms via tussenpersoon
- 3) meestal via tussenpersoon
- 4)
- 9) onbekend

E. Overige vragen

E1. Wat deed u als u iemand in de woning aantrof waar u was binnengegaan?

- 1) is nooit gebeurd
- 2) meteen wegwezen
- 3) iets meegegrissen en wegwezen
- 4)
- 9) onbekend

E2. Bent u wel eens gestoord terwijl u in de woning bezig was?

- 1) nee
- 2) ja, door thuiskomende bewoner
- 3) ja, hond ging blaffen
- 4) ja, er werd aangebeld/opgebeld
- 5) ja, politie was gebeld
- 6) burens kwamen in actie
- 7)
- 9) onbekend

E3. Wat vond u meestal het spannendste moment van de inbraak?

- 1) verkenning omgeving
- 2) benadering pand
- 3) openbreken pand
- 4) binnengaan pand
- 5) buit verzamelen in pand
- 6) aftocht
- 7)
- 8) alles even spannend
- 9) onbekend

E4. Wat is naar uw idee de zwakste plek van een woning voor inbraak?

- 1) raam achterzijde
- 2) deur achterzijde
- 3) deur voorzijde
- 4) bovenlicht
- 5) raam/deur op verdieping
- 6)
- 8) alle onderdelen even zwak
- 9) onbekend

E5. Wat is naar uw idee de meest effectieve manier om een woning te beveiligen tegen inbraak?

- 1) zwaarder hang- en sluitwerk
- 2) zwaardere kozijnen
- 3) dikkere ruiten, dubbel glas
- 4) waakhond
- 5) alarm
- 6) verlichting gevel
- 7) afsluiten achterpad
- 8)
- 9) onbekend

E6. Welke beveiligingsmaatregelen komen voor u op de tweede en derde plaats?

(max. 2 antw. mogelijk)

- 1) zwaarder hang- en sluitwerk
- 2) zwaardere kozijnen
- 3) dikkere ruiten, dubbel glas
- 4) waakhond
- 5) alarm
- 6) verlichting gevel
- 7) afsluiten achterpad
- 8)
- 9) onbekend

E7. Is dit gesprek u meegevallen of tegengevallen?

- 1) meegevallen
- 2) tegengevallen
- 3)
- 9) onbekend

E8. Vond u dit de juiste plek om het gesprek te houden?

- 1) ja
- 2) nee, liever thuis
- 3) nee, liever op politiebureau
- 4)
- 9) onbekend

E9. Had u meer dingen of andere dingen verteld wanneer u met iemand had gepraat van buiten de politie?

- 1) nee, maakt me niets uit
- 2) ja, ik had meer verteld
- 3) ja, ik had andere dingen verteld
- 4)
- 9) onbekend.

Bijlage 9 Inhoudsopgave Handleiding Zorg Inbraak Pakket

Handleiding Zorg Inbraak Pakket

Inleiding

•
Om te komen tot een uniforme manier van werken bij het opnemen van een inbraak of een poging tot inbraak is voor iedere medewerker bij Politie Haaglanden de map 'Zorg Inbraak Pakket' ontwikkeld. De map is uitgevoerd in de huisstijl van Politie Haaglanden.

In alle gevallen van een inbraak of een poging tot inbraak wordt van de map gebruik gemaakt. De inhoud van de map is daarop afgestemd.

Indeling van de map

•
In de map vindt u een aantal soorten formulieren

Deel 1

Biedt de mogelijkheid tot verzamelen van gegevens:

- concept proces-verbaal
- buurtonderzoekformulier
- buurtonderzoekbrief
- brief preventieafpraak

Deel 2

De brief voor de aangever en 'De werkwijze van Politie Haaglanden'.

In deze katern staat het volgende:

- Wat doet de politie
- De aangifte
- De kopie van de aangifte
- Bijlage gestolen goederen
- Het sporenonderzoek
- Het buurtonderzoek
- Tips na de inbraak
- Preventieve tips
- Wat nu?
- Slachtofferhulp Haaglanden
- Belangrijke telefoonnummers.

Beide delen zitten in deze huisstijlmap. Na het verwerken van de politieformulieren en het wel of niet geven van een preventieadvies, kunt u deel 2 in de map laten zitten en afgeven aan de aangever/slachtoffer/benadeelde.

Melding

•

Bij een telefonische melding aan het politiebureau kan eventueel al een begin worden gemaakt met het invullen van de eerste gegevens. Vervolgens kan de map worden meegegeven aan degene die de inbraak gaat behandelen.

Aangifte

In de verklaring van de aangever behoort te worden opgenomen:

- als men namens een ander aangifte doet, in welke hoedanigheid
- wanneer en in welke staat de woning werd achtergelaten
- wanneer en hoe de woning werd aangetroffen
- hoe men de woning vermoedelijk is binnengedrongen
- wat er in de woning is voorgevallen (doorzoeken van kamers, kasten etcetera
- wat er is weggenomen (voor zover bekend) en vanaf/vanuit welke plaats/ruimte
- wie eigenaar is van de onvreemde goederen
- welke schade is ontstaan
- bijzonderheden in en/of om woning
- eventuele signalementen van verdachte personen en/of voertuigen.
- de Terweevragen:
 - Ik wens als benadeelde partij in het kader van een eventueel strafproces mijn schade vergoed te krijgen
 - Ik wens wel hulp te krijgen van Slachtofferhulp
 - Ik heb geen bezwaar dat mijn persoons- en feitgegevens verstrekt worden aan Slachtofferhulp Haaglanden.

Publieksvriendelijk/Klantgericht/Serviceverlening

•

Alleen met de hierboven genoemde uniforme aanpak van afhandeling van woninginbraken zijn wij in staat onze klant een professioneel goed product te bieden, waarbij de elementen publieksvriendelijker, klantgerichte aanpak en serviceverlening voorop staan.

Handleiding Zorg Inbraak Pakket

Inleiding

•

Om te komen tot een uniforme manier van werken bij het opnemen van een inbraak of een poging tot inbraak is voor iedere medewerker bij Politie Haaglanden de map 'Zorg Inbraak Pakket' ontwikkeld. De map is uitgevoerd in de huisstijl van Politie Haaglanden.

In alle gevallen van een inbraak of een poging tot inbraak wordt van de map gebruik gemaakt. De inhoud van de map is daarop afgestemd.

Indeling van de map

•

In de map vindt u een aantal soorten formulieren

Deel 1

Biedt de mogelijkheid tot verzamelen van gegevens:

- concept proces-verbaal
- buurtonderzoekformulier
- buurtonderzoekbrief
- brief preventieafspraken

Deel 2

De brief voor de aangever en 'De werkwijze van Politie Haaglanden'.

In deze katern staat het volgende:

- Wat doet de politie
- De aangifte
- De kopie van de aangifte
- Bijlage gestolen goederen
- Het sporenonderzoek
- Het buurtonderzoek
- Tips na de inbraak
- Preventieve tips
- Wat nu?
- Slachtofferhulp Haaglanden
- Belangrijke telefoonnummers.

Beide delen zitten in deze huisstijlmap. Na het verwerken van de politieformulieren en het wel of niet geven van een preventieadvies, kunt u deel 2 in de map laten zitten en afgeven aan de aangever/slachtoffer/benadeelde.